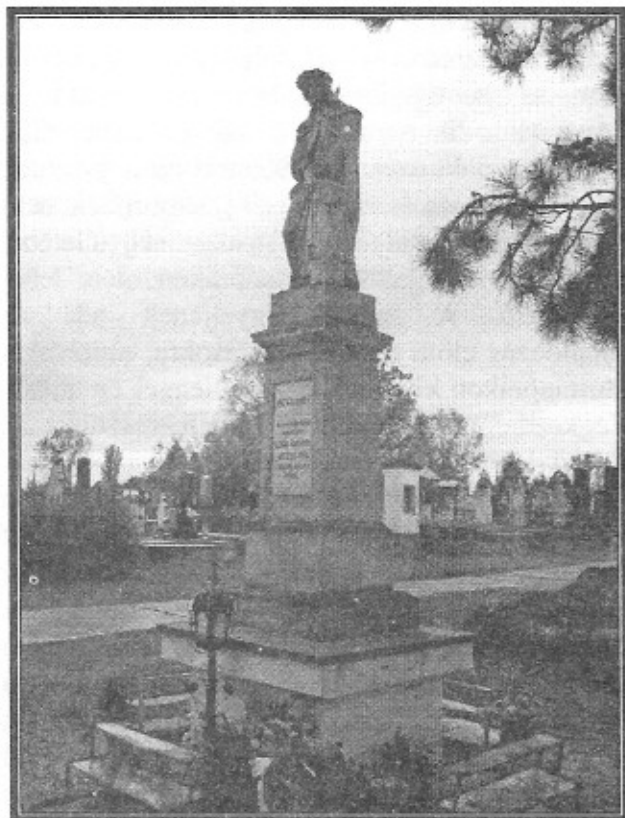


HARANG-SZÓ

*a Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
Híveinek lapja*

2003. Mindenszentek, II. évfolyam, 3. szám



Ez a lapunk az egyház őszi ünnepére íródott,
emlékezve és ünnepelve a Szentek közösségét,

- a mennyei Jeruzsálem lakóit, -

akik imáikkal közbenjárnak a Földön küzdő
testvéreinkért. Hittel bizakodunk, hogy ide
tartoznak elhunyt szeretteink is, akiknek sírját
felkeressük és pislogó gyertyafénynél,

könnyes szemmel emlékezünk rájuk a halottak
birodalmában, a temetőben.



Vigasztaló ének

Nagy öröm van ma az égben

Örvendezzünk keresztények,

Szenteljük e dicső napot

Mindenszentek ünnepének.

Gyülekezzünk szívesen,

Énekeljünk lelkesen,

Mindenszentek üdv ti néktek.



November 1. Mindenszentek

A keresztények a kelták hagyományát követve a VI. századtól kezdve ezen a napon ünnepelték halottaikat. IV. Gergely pápa mindenszentek ünnepét tette elsőjére, így halottak napja átkerült másodikára. A két ünnep mindig is összemosódott egy kicsit. A családok e két napon látogatják meg elhunyt szeretteik sírját a temetőben. Mindenszentek megünneplését a római egyházban IV. Sixtus pápa rendelte el.

November 2. Halottak napja

A Halottak napja a tisztítótűzben vezeklő lelkek emlékünnepé..

Legelőször 998-ban Odiló apát rendelte el a Rómához tartozók a XIV. századtól tartják az ünnepet, XV. Benedek pápa óta -1915 - a papok ezen a napon három misét mondanak.

Sírszentelés

November 1-én a temetőben délután 2 órakor kezdődő szentmise után a hívek kérésére sírszentelésekre kerül sor.

Az időpontok egyeztetése, a sír helyének megadása miatt a szentelést kérők a Plébánia

Hivatalt

október 30-ig keressék fel.

Tisztelt Szülők!

Mivel gyermekeik vallásos keresztény katolikus neveléséért felelősek, erre kiváló alkalmat adnak a családi szentmisék, a hittanórák és a közösen végzett apostoli munka. Ezért szeretnék pár mondatot szólni a szentségek fölveteléről. Templomunkban minden hónapban az utolsó vasárnap közös keresztelési szentmise van. Ekkor végzem az újszülött gyermekek megkeresztelését. A keresztelés feltétele függ a keresztelési oktatáson való részvételtől. Ezen kötelező részt venni a keresztszülőknek és a szülőknek. Igazolást kell hozniuk, hogy ők mikor és hol voltak megkeresztelve, illetve mikor és hol részesültek elsőáldozásban és bérálásban. Keresztszülő csak római katolikus hitben megkeresztelkedett férfi és nő lehet. Felajánlom az élettársi kapcsolatokat, illetve a polgárilag megkötött házasságok egyházi rendezését vagy, gyökeres orvoslását. A keresztség ingyenes. Engedélyért, hogy más plébánián keresztelik meg gyermekeiket, illetve keresztelési igazolás, keresztlevel kiállításáért sem kérünk hozzájárulást, mivel a keresztség teszi a gyermeket, illetve a felnőttet Krisztus Egyházának tagjává.

Kérem a kedves szülőket mindenki, írassa be nagyobb korú gyermekeit hitoktatásra így biztosított az első áldozása a szentmisék látogatásával együtt. A keresztség elhalasztható, illetve akkor tartjuk meg ha a feltételek beteljesednek. Ha a szülők nagyobbik gyermeke nem jár hittanra, a kicsit csak akkor kereszteljük meg, ha a nagyobbik gyermek, illetve gyermekek egy évet azonnali beíratással hittanból végig járnak, mivel a szülők keresztelekor ígéretet tettek a templomban a hívek előtt, hogy gyermeküket a katolikus hitben nevelik fel. Nem a gyermek dönt tehát arról, akar-e hittanos lenni vagy nem. A szülők teljes felelőssége Isten színe előtt is, hogy betartsák ígéretüket, mivel a keresztség nem kényszer, nem is névadás, hanem az Egyház felkínálja, és lelkiismeretbeli kötelességre figyelmeztet mindenkit az örök üdvösségre. Ez az Egyház tanítása. Azok a szülők, tehát akik beíratják nagyobbik gyermeküket hittanra, biztosítják a kicsi megkeresztelését. Mindkét iskolában van hitoktatás, ezen felül ovis hittant is tartunk. Segítőtársam egy kiváló hitoktató Magyar Katalin Szentesről. Bokroszon ugyanúgy folyik a

hitoktatás, ahogyan az elmúlt években volt. Azok a gyermekek, akik jártak hittanra, de valamilyen oknál fogva kimaradtak, újból jöhetnek, de olyan nincs, hogy valaki egyszer jár máskor meg nem. Aki nem akarja gyermekét hittanra járatni, illetve elzárkózik tőle, szándékát írásban fejezze ki, és ezt mi tudomásul vesszük. Így a gyermek nem részesülhet sem az elsőáldozásban, sem a bérálás szentségében, máshol sem. Már első illetve második osztályos kortól jöjjenek velük együtt a szülők szentmisére, mert ha a gyermek csak hittanra jár és szentmisére nem, akkor nem tud bekapcsolódni a hívő közösség életébe, akármilyen szorgalmas hittanórákon, nem lehet elsőáldozó. A szülők figyeljenek oda az elsőáldozás előtti szoros oktatásokra, amelyeket a hittanórákon kívül kötelező jelleggel én tartok. Megkezdtem a bérálásra való felkészülést is. Így ír a zsinati rendelkezés 041/12.§: Aki bér málnakozni akar, az elsőáldozást követően folyamatosan tanuljon hittant, a bérálás előtt legalább két évig, s ezt egy havi bérálási előkészítés egészítse ki! A bér málnakozók felkészültségükről a plébános és a képviselő testület megbízottja előtt adjanak számot a bérálás előtt. Bérmaszülő csak megbérált, hitét gyakorló, jellemes keresztény férfi vagy nő lehet. A Zsinat javasolja „Hasznos, ha a bérmaszülői tisztséget arra bízzák, aki a keresztszülői tisztséget viseli.” Várom a jegyesek jelentkezését is, hogy a majdan felújított templomunkban egyre több esküvő is legyen, mivel ehhez a plébániához tartoznak, mint hívek is idekötődnek.. Jegyes oktatásra esküvőt megelőzően legalább fél évvel korábban jelentkezzenek a jegyesek a plébánián. Minden Kedves Hívemnek jó egészséget kívánok, valamint sok kegyelmet Krisztusban, és minél több imádságot egymásért is.

Nagy Nándor plébános

Miserend változás

A Szent József templom felújítási munkái alatt a kolostor épületében az alábbi időpontokban kezdődnek a szentmisék:

hétfő: 17. 00

kedd, szerda, csütörtök: 07. 30

péntek, szombat: 17. 00

vasárnap: 08. 00 és 09. 30

Bokroszon változatlan időpontban minden

vasárnap 11. 30-kor van a szentmise.

A halálról nemcsak gyermekeknek

*Ajánlom ezt a történetet édesanyám,
édesapám és nagyszüleim, kedves barátnőim
emlékének, és mindenkinek, akik már
elveszítették valakit, akik már nem lehetnek
velünk a földön, de velünk vannak a
lelkünkben.*

Kovács Franciska

Marlee & Ben Alex

Nagypapa meg én és az elmúlás

Lefekvés előtt mindhárman leültek az ebédlőasztalhoz. Nagypapa egy nagy könyvet vett le a polcra. Jézusról és Jézus feltámadásáról olvasott belőle. Elmagyarázta, hogy a feltámadás azt jelenti, hogy Jézus visszatért a sírból. Aztán összezsukta a könyvet és fejét hajtott. Mária és a Nagyi is meghajtotta a fejét. Másnap reggel mikor Mária felkelt, futott a Nagypapához, aki éppen a pajtából lépett ki. – Előkerültél te kis hétalvó? – Szólt Nagypapa. Valami volt Nagypapa kezében egy pelyhes szürke kiscica! – Oda nézz, Nagypapa! Alszik! Ooolyan aranyos! – Nem alszik, Mária. Meghalt. Fenn találtam a szénában, ott feküdt magára hagyva. – Meghalt? – kétkedett Mária. – Csak alszik, nem? – Nem, már nem él. – Szerintem, csak alszik. Mi lenne, ha lefektetnénk ide a napra, és adnánk neki egy kis tejet? Akkor talán fölébredne... – Nem, Mária. Már soha többé nem fog fölébredni. Gyere, temessük el a kertben. A műhelyben Nagypapa eszkábált egy kis ládikát a cicának. Aztán kiment a kertbe, hogy megfelelő helyet keressen a sírnak. – Ez itt jó lesz – mondta. – Vigyázz, ne rakj semmit a szeme fölé, akkor nem fog látni – figyelmeztette Mária. Nagypapa óvatosan belehelyezte a cicát a ládikába, néhány szál vadvirágot is tett mellé. Aztán ásott egy kis gödröt, belefektette a ládát és betemette földdel. Mária virággal takarta be a sírt, és apró kövekkel rakta körbe. – Látod – mondta Nagypapa, – ha valami elpusztul. Soha többé nem tér vissza. Mária csak ült, szótlán nézte a kis sírt. Nagyon szomorú volt, hogy a cica már soha többé nem jön vissza. Éppen végeztek, mikor mellettük termett a cicamama, és izgatottan szaglászni kezdte a sírt. Körbeszaglászta a virágokat, mintha arról akart volna meggyőződni, hogy elég gondosan temették-e el a kicsinyét. – Miauuu! búcsúzott tőle. Máriának sok minden kavargott a fejében. – Te szeretsz meghalni, Nagypapa?

– Hát, nem is tudom – mosolyodott el, – még sosem próbáltam. Nem hiszem, hogy valaki is szeret meghalni. Tudod, Istennek különös tervei vannak gyermekeivel. Azért adta nekünk az évszakokat, hogy megmutassa: a halál nem jelenti a véget. Gondolj csak a fákra! Ősszel lehullanak a levelek, de tél végén új rügyek kezdenek megjelenni. Tavasszal pedig kipattannak a rügyek. Így lesz majd, ha egyszer én is meghalok. Számomra egy újfajta élet kezdődik Istennel. – Mikor fogjuk kiásni a cicát? – kérdezte Mária. – Nem tudjuk kiásni. A cica szép lassan földdé válik úgy, mint az erdőben a lehullott levelek. Elszáradnak, beborítják a földet, végül pedig olyasmivé változnak, mint a sár. Így lesz ez a cicával is. – Én nem akarok meghalni! – mondta Mária megborzadva, amint eszébe jutott a fekete föld, amibe a cicát temették. – Na, gyere – hívta Nagypapa, – ültessük el ezeket a virágmagokat a kiscica sírjára!

Egyszer, amikor hazajött az iskolából, Anya ezzel várta: – A Nagypapa beteg. Itt fekszik a kórházban. Délután meglátogatjuk. – De miért lett beteg Nagypapa? – Tudod kislányom, ő már öregszi. Ha valaki öreg, könnyebben lesz beteg. A kórházban minden hófehér volt. Nagypapa mozdulatlanul feküdt az ágyon. Egy kicsit el tudta fordítani a fejét, és Máriára mosolygott: Szervusz – mondta halkán. Kidugta a kezét a takaró alól, kereste Máriáét. Mária sokáig nézte. – Meg fogsz halni Nagypapa? – Nem félek a haláltól, kicsim. – Nem akarom, hogy meghalj! – Ne feledd, mi hiszünk abban, hogy feltámadunk – suttogta Nagypapa. Amikor Mária meghallotta azt a szót, hogy *feltámadunk*, eszébe jutott, amit Nagypapa abból a nagy könyvből olvasott. Jézus visszatért a halálból, hogy nekünk örök életünk legyen. Nagypapa nagyon fáradtnak látszott. – Szia Nagypapa – mondta. Pár nap múlva üzenetet kaptak a kórházból: Nagypapa meghalt. Aznap este Mária elővette a játék tanyáját. Megpróbálta az állatokat a helyükre tenni, de valahogy nem sikerült. Aztán jött Anya, hogy betakarja. – Mit gondolsz, a Nagypapa meg a cica látnak most engem? – Nem tudom – felelte Anya, – Nagypapa lehet, hogy lát, de a cica nem hiszem. Nagyon szomorúan hajtotta párnára a fejét. Magához szorította a macit. Anya ma hosszabban imádkozott, mint máskor. Mária Nagypapáról álmodott. Anya azt mondja, Nagypapa már soha többé nem jön vissza.

-Nem, bizony – felelte Nagyi, miközben végigtekintett a szobán. – Borzasztó nagy a csönd itt, mióta nincs velünk. Mária kiment az állatokhoz. De ahogy megpillantotta őket, még sokkal szomorúbb lett.

Sírj csak nyugodtan – szölt Nagyi. – Én is sokat sírok, mióta elveszítettem Nagyapát. Az segít. Mária sokáig tartotta ölében az anyacját. Eszébe jutott, mikor szegény elveszítette a kis kölykét. Ők temették el Nagyapával a kertben. Nagyi mellé ült. Arról mesélt, hogyan búcsúztatták, és hogyan temették el Nagyapát. Soha többé nem fogjuk már látni Nagyapát? – kérdezte Mária. – Nem soha többé ezen a Földön. Öreg testét eltemettük. De amit Nagyapában a legjobban szerettünk a lelke, az Istennel tovább él. – Fáj az, ha valaki meghal, Nagyi? – Hát, néha igen. De Nagyapának nem fájt. Ha mégis, akkor sem emlékezhet már rá, hiszen a Mennysországból minden olyan szép! Aztán egyszer Isten egy teljesen új testet ad neki, ami már soha nem öregszik meg, és beteg sem lesz többé. Miért hagyja Isten, hogy meghalljanak az emberek? Nos, amikor Isten megteremtett bennünket, nem így tervezte. A *bűn* a halál oka. A halál figyelmeztet bennünket, hogy milyen nagy szükségünk van Istenre, aki azzal, hogy Jézust elküldte hozzánk, megmutatta, mennyire szeret minket. Ha hiszünk Istenben, halálunk után lelkünk tovább él. – Akkor most Nagyapa egy angyal? – Nem, nem angyal. De az angyalokkal él együtt és mindazokkal, akik földi életükben szintén hittek Istenben. Hogy jutott Nagyapa a mennyországba? – Képzeld azt, hogy egy régi házban laksz, ami egyszer csak hirtelen összeomlik. És akkor megjelenik Apa, aki nagy és erős, kiment téged onnan, és egy csodálatos, új házba visz. Hát ezt tette Mennyei Atyánk is Nagyapával. – Milyen a mennyország Nagyi? Csupa fény és ragyogás tele szeretettel. A mennyországban mindig együtt leszünk Jézussal és Istennel. És tudod, ott már nem lesz halál. – Én is mehetek a mennyországba? – Igen, az Úr mindkettőnk számára készített ott helyet. Nagyapa pedig várni fog minket! Máriának sok minden eszébe jutott. Lekuporodott a kisértén, ahol gyakran sétáltak Nagyapával, és azon merengett, amit az előbb Nagyitól hallott. Nagyapa utolsó szavaira gondolt, amiket a kórházban suttogott: „Ne feledd, mi hiszünk abban, hogy feltámadunk!” Délután, amikor a

nap eltűnt a rét mögött, Mária imádkozni kezdett: **Drága Istenem!**

Nagyi azt mondja, Nagyapa ott van veled.

Remélem, vigyázol rá! Jó hogy van mennyország, így nem kell szomorúnak lennünk. Nagyi szerint az van a Bibliában, hogy a te házában mindenkinek van hely, aki hisz benned. Istenem, én hiszek benned!

Egy bokrosi séta emlékére

A „zsigabirtok” vár, senki nem tudja már

Hogy ez a rejtett név álmomba visszajár

Ősz hajú Nagyapánk, amit rég imádozt

Nekünk már nem jelent semmit a világon.

Hol volt a barackfa, hol a tarkaszilva

Minden, ami szép volt, most a gyom takarja.

Száz év is eltelt már, az idő most megáll

Kis Donka Juliska 80 éves immár

A mezsgye, mi volt pontos, most már nem is fontos

Városi cipőcske csak gázt és füvet tapos

A nap ugyanúgy jár senki ott nem, kapál

Egy fürge nyúl szalad, most Mari kiabál

Hoztam egy cseréppel őseim földjéből

Benn lesz a vitrinbe még élek emlékből.

Mennyit gyalogoltunk a Bokrosalj alatt

Régi dűlőútból csak egy dzsungel maradt

Egy ijedt kiskutya ki előttünk szaladt

A Varga tanyához nem mutatott utat

Korszakok elmúlnak, emberek némulnak

Csak a szobrok állnak őrizik a múltat.

Épül az új templom a falu közepén

Ott élők szívében így indul a remény.

Hajdú Pálné Marika 1996.

Tartsd meg Isten, Szentatyánkat

„Nagy örömmünnepe van a katolikus
anyaszentegyháznak”

mondta Erdő Péter bíboros, prímás, érsek.

„Huszonöt esztendeje annak, hogy II János

Pál pápát pápává választották.

Hálát adunk mindazokért a kegyelmi erővel
teli intézkedésekért és eseményekért,
amelyek ezt a főpásztori szolgálatot
kísérték.”

Tanúságtétel

Szeretettel ajánlom figyelmükbe, egy kedves olvasónk őszinte önvallomását a hitéről.

Úgy érzem, mindannyiunk számára tanulságosak lehetnek a gondolatai.

Kovács Franciska

„Ma is itt jár a Földön, de a Világ nem látja, mert túlságosan sok adót fog a TV antennája.”

Tulajdonképpen nagy merészség volt elvállalnom, hogy elkészítem ezt az írást. Milyen alapon? Milyen joggal? Hogy jövök én ahhoz, hogy hitről írjak, amikor még csak 2 éve vagyok rendszeres templomba járó, és csak 34 évesen lettem elsőáldozó is. Mi újat tud írni Istenről egy „frissen” megtért ember olyanoknak, akik már sokkal régebben „jegyesi” Krisztusnak? Ráadásul, ha Istenről beszélünk, vagyis a hibátlan, tökéletes, végtelen Szeretetről, hajlamosak az emberek bennünket is tökéletesnek hinni. Amiben kell lenni igazságnak, ha hisszük azt, amit Krisztus mondott „Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővessző! Tehát csak Őbenne hozhatunk jó gyümölcsöt. És valóban! Olyan jó magunkon látni az átalakulást, amint egyre növekszik bennünk Jézus. Ha nem lennénk alázatosságra intve, könnyen tetszeleghetnénk magunk előtt: „Lám, az Isteni szeretet már látható rajtunk!” Kezdhethetnénk magunkat, hívő templomba járó embereket „jobbna” látni, mint a „többi”. De a mindennapos elbukásaink figyelmeztetnek: Igen az Isteni szeretet apró gyümölcsei meg-megmutatkoznak rajtunk, de a tökéletességre csak vágyakozhatunk. Őszintén szólva, sokszor szorongással tölt el kifelé jövet a templomból, mikor kedves emberek megjegyzik: „Milyen szép család!” „Milyen jó, hogy együtt jártok templomba!” Tényleg a gyerekeink szépen fel vannak öltözve (ha szerencsénk van, és tisztán eljutunk a templomig!) Anyuka, apuka is fegyelmezetten ül a padban. Ez a szemlélő számára tökéletes összképet mutathat a családról. Az Isten felé törekvés nyomai ott vannak mindannyiunkban. De minden, ami bennünk jó, az Istent dicséri. És ami azon kívül van!?... Sokszor bizony kiábrándító, amikor szembesülünk emberi akadályainkkal. Valószínűleg a szomszédaim már nem látnak olyan tökéletesnek. Ők, akik fültanúi annak,

ahogy időnként türelmetlenül korholom a gyerekeimet. Annak pedig a négy fal volt a tanúja, mikor anyuka (az az én) a földhöz vágtam a kelesztőtálat, aminek a teteje nem akart lezáródni. Igen a tökéletesség és a szeretet Istene a hit által lakozást vesz bennünk, de mindenegyes elbukásunkkor szembesülünk emberi tökéletlenségünkkel. Beszélni a szeretetről, a hitről a legkönnyebb. Olyan egyszerű ezeket kimondani, olyan egyszerű vasárnaponként elmenni a misére, imára kulcsolni a kezeket, letérdelni az oltár előtt, kimondani: „Én hiszek Istenben!” De Krisztussal együtt járni hűségesen reggeltől estig, estétől reggelig, ez az életünk végéig tartó legnagyobb feladat, és persze Isteni kegyelem. De közben olyan jó érezni magunk mellett, magunkban Krisztust. Az Ő gyengéd, emberi szeretetéhez nem fogható Isteni szeretetével szeretni szülőket, testvéreket és az embereket. Én 22 éves koromban, egy mély lelkiválságban kiáltottam Istenhez. „Ha igaz, hogy Te létezel, emelj ki a kétségbeesésből!” Bár szerető család állt mellettem, de nem láttam célt az életemben. Pár hét múlva úgy alakult, hogy munkát kaptam Csongrádtól elég messze. Senkit nem ismertem. Ottani életemet egy nagyon kedves család segítette. Egy házaspár három korombeli gyerekkel. Segítőkész szeretettel fogadtak, ami nagy biztonságérzetet adott. Igazi béke, és tiszta szeretet és jókedv uralkodott köztünk. Az hogy keresztények csak később derült ki. A hitről egyetlen erőszakos rábeszélést nem ejtettek. A templomba se unszólásra, hanem saját önszántamból mentem. Az ottani légkör teljesen új volt, és szintén nagy hatással volt rám. Fiatalok és öregek együtt énekeltek Istenről és az Ő békéjéről. Annak ellenére, hogy irigyeltem békességüket, idegenkedtem attól a nagy szeretetáradástól. Minek örülhetnek ezek az emberek? Honnan az öröm az arcukon? Sokat vívódtam, és sokat kérdezgettem? Emlékszem, egyszer autópályán jöttünk haza, egy hosszú, fárasztó nap után. Az eső szakadt, én pedig lehangolt voltam. Beszélgettünk kedves vendéglátómmal, kutakodtam és faggattam a hitéről. Soha nem felejttem el megdöbbenésem, mikor nagy békével az arcán, azt mondta: „Jézus jelen van mindenhol. A szívemben él és érzem a jelenlétét itt az autóban is. Ő itt van velünk. Akkor még értetlenül fogadtam ezeket a

szavakat, de nem volt kétséges, hogy ez az áldott asszony igazat mond. Valóban érezheti Krisztus jelenlétét. Csodálattal töltött el az Ő tartása, ereje. Valóban lelke és motorja volt a családjának, ahol még egy rendíthetetlen ateistának is látnia kellett, hogy jelen van valami szokatlan nagy szeretet. Ő indított el 13 éve a „megvilágosodás útján. Azt hittem, Jézus jelenléte csak az ilyen tiszta, tökéletes embereknek érezhető! Örömteljes felismerés volt, hogy ez egyáltalán nincs így. Nem kell erőlködnünk lelkünk tökéletessé tételén, hisz az Isten nélkül amúgy is lehetetlen. „Gyere hozzám, úgy ahogy vagy!” – mondta Krisztus. Én bűnösen, kiábrándultan, megkeseredve, mentem Hozzá. Nem kellett „új ruhába” öltözködnöm, hogy elébe álljak. „Toprongyosan”, „megtépázva” kerestem Nála menedéket. Ő gyengéd Atyai kezével felemelt és ünneplőbe öltöztette a lelkemet. Számomra is érezhetővé vált a szeretet jelenléte. S mikor hozzá méltatlanul, dühösen lecsapom a földre a kelesztőtálat és átadom magamat a mérgeződésnek, akkor bűnbánó szívvel fordulok Hozzá. S a végtelenül szelíd Isten minduntalan alig várja, hogy ismét magához ölelhessen.

Bodorné Ternai Sára

Kiáltás

Tudom már nem sokáig élek.

-Aki teremtett, visszakövetel-

Ahogy életem úgy lesz halálom?

Akkor ki fogja meg majd a két kezem?

Lesz-e ki letörli gyöngyöző homlokom?

Lesz-e ki megtartja hanyatló fejem?

Lesz-e ki „kivédje” a végső bukást?

Akkor – majd akkor – valaki fogja meg kezem!

Ha cserepes ajkam nem tud szóra nyílni

Csak suttogva sírom; Kegyelem!

Szól-e majd valaki velem és érettem?

Akkor – majd akkor – valaki fogja meg kezem!

Ha már kialvóban minden földi fények

Ha majd az utolsó – s első lépést megteszem

A Földtől az Égig, milyen lesz az út?

Akkor – majd akkor – valaki fogja meg kezem!

Ha majd a sötétség mindenütt körülvesz,
Tört életem gyertyacsonkja utolsót remeg,
Ha már legördül az utolsó könnycsepp.
Akkor – majd akkor – valaki fogja meg kezem!

Ha majd a végső harcom vívom
S a Sátán tépné szét lelkem,
Hogy bűnös vagyok és Te rendületlen,
Akkor – majd akkor – valaki fogja meg kezem!

Ha akaratod miatt lázadozik lelkem
S rámborul az Olajfák – hegyi félelem.
„Atyám, ha lehet, kiáltanám én is,
Ám ha Te akarsz, így legyen.
De akkor – majd akkor – Istenem, kérlek,
Te fogd szent Kezedbe mind a két kezemet!
Komlósiné Marika

Templomfelújítás

Több hónapos előkészítés, szerződések megkötése valamint a megyés püspök úr jóváhagyása után szeptember 16-án megkezdődött a templom épületének renoválása. A tervekben szereplők szerint a szakemberek elvégzik többek között a templom falainak nedvesség elleni kezelését, külső és belső vakolatának javítását és belső terének – beleértve a bútort is – teljes festését, mázolását, illetve a templom előtt új lépcső kerül kialakításra. Közös célunk eléréséhez kérjük, hogy önkéntes anyagi felajánlásukkal segítsék, hogy templomunk a tervezett december eleji határidőre megújulhasson, a betervezett és az előre nem látható felújítási költségeket ki tudjuk fizetni.

Egyháztanács



Kápolnánk

Cserkész táborban voltunk

2003. július 27-én délután Varga Pista kisteherautójára felpakoltuk a tábori felszerelésünket, és 28-án reggel az 5 óra 20 perces vonattal elindultunk Pusztabányára, ami a Mecsek északi részén található, 12 km-re Komlótól, egy hegy tetején 150-200 éves tölgyfák között. A táborhely csodálatos környezetben terült el, a legközelebbi lakott hely Zobákpusztá volt, így távol lehettünk minden civilizációs ártalomtól. Villany nélkül viharlámpákkal és fáklyákkal világítottunk. Vívezeték híján, két csodálatos tiszta vízü forrásból ittunk, főztünk. Megismerkedtünk egy aranyos házaspárral, akik egy 10 hl-es tartály vizet hoztak fel nekünk, amiből fürödni tudtunk. Mindent maguk végeztek a táborban. A tábor első felében több alkalommal is esett az eső, ezért, hogy ne ázzunk étkezés közben fóliából tetőt kellett készíteni. Van egy ici-pici emberünk a Bazsi, aki ahhoz képest amilyen kicsi nagyszerűen forgatja a baltát, remekül ért a famunkákhoz, az ő segítségével és vezényletével, kb. 4 óra alatt a 10-12 éves gyerekek egy 10m hosszú és 3m széles fólia ebédlőt építettek. Erre nagyon büszkék voltak, és megengedték a nagyoknak is, hogy bemehessenek a „várukba”. Sokat kirándultak a fiatalok. Az apraja a két hét alatt közel 100 km gyalogolt és még így sem fáradtak el, mert visszaérkezés után a táborban, még volt kedvük futballozni. A Roverek, a 17-25 éves fiatalok is, sokat túráztak, 200 km-t is megtettek a tábor ideje alatt. Jártunk Pécsen, Pécsváradon, Újhután, Óhután, Zobákpusztán, Magyarereggyen, Püspökszentlászlón, Hosszúhetényben, Pécs kivételével mindenhol gyalog mentünk az erdei ösvényeken. Csodálatos volt. A Való Világot próbáltuk a gyerekekkel eljátszani, nem a televízióban mutatott esztelenkedéseket, hanem a való életet. Meghitt születésnapit is rendeztünk a semmi közepén. A fiúk irányításommal négy nagy gyümölcstortát is készítettek, sok-sok hatalmas szemű fekete szederből, a tésztát a faluban szereztük be. Sok-sok apró sütni, ropink is volt, kaptunk egy garaboly szőlőt, almát, körtét, és őszibarackot is. Meggyújtottunk 40 gyertyát, 3 fáklyát, csodálatos gyertyafényes partit rendeztünk. Forró parázsba sütöttünk különböző

ételeket, bográcsba főztünk, sütöttünk húsokat. Ételekben nem volt hiány a gyerekeknek. A sok jó között azért akadt, sok „sajnos” is. Sajnos az apró gyerekek elfogynak közülünk – a szülők féltik? - vagy nem tudom, miért nem, küldik a kis gyerekeket közénk. Sajnos egy nagy tábor csak „kölcson” gyerekekkel tudunk megszervezni, mert kevés a csongrádi cserkész. A táborban a fiatal, felnőtt cserkészek segítik, irányítják a fiatalabbakat. Nem vagyunk pedagógusok, de mi cserkészvezetők is tanultunk pedagógiát, és etikát. Igaz, nem marxista pedagógiát és etikát, és mi úgy látjuk, hogy a Sík Sándori pedagógia jobban megfelelne a gyerekeknek is. Lehet, hogy nem lenne annyi eltévedt, céltalan, életből kiábrándult semmiben sem hinni akaró, „kocsmatöltelék”, szabad idejét értelmetlenül elpazarló fiatal. Ez jár nekem felkiáltással, felesleges fitness, body-buildyng, karate, és egyéb ölfő-gyilkoló klubokba küldeni a gyereket. Meglepett bennünket, a táborban, hogy a más városból való gyermekeket azért küldték hozzánk, hogy a két hét alatt próbáljunk „normális gyereket” faragni belőlük. Sajnos, amit a család és a rossz környezet elront 351 napig, azt mi 14 nap alatt nem tudjuk helyre hozni, de higgyék, el, igyekszünk. Gyakran hallani Szent István országában, és szellemében szeretnénk élni, ezért követnünk kell intelmeit is. Ez is a táborhoz tartozik, mivel mi a gyerekekkel együtt, egy évig készülünk a „nagy táborra”. Ezért is kérnénk a kedves Szülőket, akik jövőre cserkész táborba szeretnék küldeni a gyermeküket, már most járassák őket a cserkészfoglalkozásokra.

Várunk minden 8 év feletti jó szándékú, jóakarátú fiút és lányt, akik közénk szeretnének tartozni.

Minden pénteken délután 4 órától a Szent József Plébánia kolostor épületében tartjuk összejöveteleinket. Aki egy esztendő végig dolgozik velünk, annak a következő évben kedvezményes táborozási lehetőséget tudunk biztosítani.

Mindenkit szeretettel várunk. Pista bá

Aki a tábor vezényelte: Imre bá

/Dr. Orosz Imre/

Aki megálmodta és végrehajtotta: Pista bá

/Dékány István/

Aki figyelte, etette, vigyázta, óvta: Eti néni

/Dékány Istvánné/

Akik tették a dolgukat, szerveztek, felügyeltek, intettek, róttak, dicsértek, játszottak, tüzet raktak és beszereztek a Roverek:

Robi, Geri, Bandika, Pusi, Edit, Reni, Mizi

2003. A FOGYATÉKKAL ÉLŐ SZEMÉLYEK EURÓPAI ÉVE

Dr. Reinhold Stecher Ausztria

Egy püspök derűs emlékezései:

*A leghosszabb és egyúttal legrövidebb
prédikáció*

Azzal kezdődött, hogy a fogyatékosok lelkipásztora arra kért, szolgáltatssam ki a bérálás szentségét a súlyosan fogyatékosok körében. Olyan fogyatékos gyerekekről volt szó, akik iskolai képzésben tulajdonképp nem vehettek részt, még a szerényebb követelményeket támaztó kisegítő iskolákban sem. A gyerekek egy intézetben éltek – de be kell vallanom, hogy ennek atmoszférája olyan szívvel teli és pozitív volt, hogy egyáltalán nem kételkedhettem szubjektív boldogságukban. – Egy valamit még kedves Püspök – mondta a káplán -, a prédikáció nem lehet 3 percnél hosszabb. Hiszen tudod....- Igen tudom. És ez lett az én leghosszabb és legrövidebb prédikációm. A leghosszabban készültem rá és a legrövidebben mondtam el. Gyakran kell prédikálnom és beszélnem, székesegyházak előtt, tömött termekben, parasztasszonyoknak és egyetemi tanároknak, jámbor apácáknak és kritikus fiataloknak. És mindig sok fáradságot jelent a felkészülés. De ez most kétségbeesztő volt. Három perc! Ezek a szegény emberek és szüleik...! Történetet nem mesélhetek. Túl sokáig tart, valószínűleg nem is értenék meg. A legtöbb szokásos fordulat és fogalom használhatatlan. Minden bonyolult mondatot ejteni kell. És mégis, Uram, tudom, hogy ezeket a gyerekeket és szüleiket különösen szereted, és hogy Lelked bennük is ott munkálkodik. A gondolkodás és tapasztalás világa közti szakadék oly nagy azonban, hogy a felkészüléssel úgy haladtam, ahogyan a biciklis, akinek a legnagyobb áttétellel kell megtennie a hegyi szakaszt. És ezután elérkezett a bérálás ideje. A kápolna ünnepi díszben, az intézet többi gyereke Orff zenéjét bámulatra méltóan szépen játszott. És elől, az első sorban ült néhány bérálkozó a szüleivel és bérmaszüleivel. A prédikáció helyett egyszerűen ennyit mondtam: „Kedves gyerekek, a mama, a papa és a testvérek és a nénik szeretnek Benneteket. És a nővérek is szeretnek Titeket. És ilyenkor megsimogatják a fejeteiket, a hajatokat és arcotokat, ahogyan én ezt most Rudolffal és Anitával teszem. És a bérálásakor – Isten szeretete simogat meg Benneteket, mert ő szeret

Titeket. Ha tehát ezzel a szent olajjal keresztet rajzolok homlokotokra, akkor a Jóisten simogat meg titeket...” Amikor aztán a bérálásra kerül a sor, egy fiú elé lépek, akit a mamája a karjában tart, és alig tudja lefogni görcsösen hadonászó mozdulatait. És amikor a szent olajjal keresztet akarok kenni a homlokára, elhúzódik a szája – nem tudom, hogy ez mosoly akar-e lenni-, és nagy nehezen kimondja: - S-simogat... És a szája sarkából lecsöppen egy kis nyál a szép ünnepi ruhájára. Az anyja veszi a zsebkendőt, letörli, és ugyanazzal a mozdulattal rögtön a saját könnyeit is beletörli. Ezt nem kellett, volna tennie. Egy fogyatékos gyermek anyjának könnyei az oltár előtt sokkal fényesebben csillognak, mint a püspökkereszt gyémántja... Még soha nem örültem úgy egyik prédikációm visszhangjának és egyetlen kongresszusi terem tomboló tetszésnyilvánításának sem, mint ennek a kis szónak, amit a fogyatékos gyermek oly nehezen mondott ki: simogat. Talán szememre vethetik, hogy a bérálás szentségének teológiája a simogatás képével túlságosan leegyszerűsített. De ez a simogatás végigvonul az egész üdvösség történeten! Benne van az enyhe reggeli szellőben, amellyel a Teremtés könyvének tanúsága szerint az Úr belép az elveszett paradicsomba. És ott van, amikor az alvó Jákob égi létráról álmodik, amelyen az angyalok föl-le másznak. És körülöleli a kétségbeesett és elkeseredett Illést, aki Hóreb hegyén ül a barlang előtt, és aki a végtelent csak egy finom szellő zizegésében érezheti. És érezte ezt a simogatást az a vak is, akinek Jézus a szemére tette kezét. A süketnéma szintén, akinek fülét és nyelvét érintette. Még a naimi ifjút is megsimogatta, pedig abban az időben a hallottak érintése tisztátalanná tette az embert. A gyermekek is érezték a simogatást, amikor az Úr megáldotta őket. A legszebb simogatást biztosan a tékozló fiú kapta, amikor apja átölelte hazatérésekor. Ha nem lenne Istennek ez a simogatása... Ha Isten nem simogatná ezt a sebzett világot, akkor ezt a történetet egyáltalán nem mertem volna megírni. Mert akkor valóban nem sok okunk lenne a derűre...

ÉFOÉSZ

Értelmi Fogyatékosok és Segítőik Országos
Érdekvédelmi Szövetsége helyi képviselő:
Kovács Franciska Tel: 470 533 Klub: a Szent
József Plébánia Kolostor épületében kedd
délutánonként 3 órától.

Egyházközségünk alapításának, életének története IV. / 3.

A város nyugati részén található és 1930-ban felszentelt templomunk belvilágának összképe hasonlít a római Santa Maria Maggiore Bazilikához, mely szentélyének szintén két boltíve van. Északról van a szentély, délről az utcai homlokzat. Az utcai homlokzattól nyugatra építették a plébániát 1936-ban. A II. Világháború érintetlenül hagyta a templomot, külsejét 1980-ban restaurálták, ugyanez év július 6-án Bánk József váci érsek-püspök újra megáldotta. A főbejárat hangsúlyozására rizalit szolgál, ez a falkiugrás a homlokzati falat tagolja. A templomnak nem kapuja, hanem kapuzata (portálé) van, aminek kávája a román stílusra jellemző. A torony az oromfallal egy síkban van, a toronysisak tetején a diadalmas kereszt a crux speciose áll. A főhajó végén van a szentély az itt lévő oltáron Szent József gipszből készült szobra állt 1930-tól 1950-ig. 1950-ben P. Faddy Othmár ferences plébános új Szent József szobrot állíttatott cserépből. A szentély falán, állványokon négy angyalszobor található az elején egy feszület, rajta a Krisztus-test, mely 1944-ben készült. A főhajótól a két mellékhajót három-három oszlop választja el. A főhajó és a szentély találkozásánál van a szembenéző oltár, melyet 1979-ben Tánczos János készített Vitai Attila tervei alapján. A szószék 1930-ban készült fából, felette baldachinos fedél van. A templom hajójában húsz darab szép félköríves végződésű bükkfapad van, melyek 1930-ban a hívek adományából készültek. Az oldalhajók alacsonyabbak, ezek román stílusban épültek nyolc darab ablakkal. A fő és oldalhajókat klasszikus kör keresztmetszetű oszlopok választják el. A *mellékhajók berendezése*: mindkét hajóban van egy-egy oltár és egy-egy háromfülkés üvegajtós gyóntatószék. A jobboldali mellékhajóban van a keresztelő kút, a mellékoltár mellett két márványtábla, míg a baloldalon a betlehemi szobor csoport, valamint szintén egy mellékoltár található. *Mellvédes karzat*: Itt található a két manuális orgona, amely 1943-ban épült és lett felszentelve. Érdekes megjegyezni, hogy Rómában a Szent Péter Bazilikában és a mi templomunkban is van Piéta, a bejáratától jobbra. A fájdalmas Szűzanya-oltár elé 1942-ben vasrácsot helyeztek. *Sekrestye*: a baloldali mellékhajó folytatása, amit az

időközben megszüntetett Lourdes barlang - ből alakítottak ki. *Harangok*: a nagy harang neve Szent Antal harang, súlya 153 kg. Felirata: Páduai Szent Antal képe ezzel a szöveggel: „Páduai Szt. Antal szegények pártfogója, légy kegyes Csongrád- piroskavárosi szegény híveidhez.” A kis harang Szent Imre harang, súlya 99 kg. Felirata: Szt. Imre képmása. „Szent Imre herceg 900 esztendő távlatából vezesd erőnyeid követésére szenvedő magyar népedet!”

A harangok villamosítása 1980-ban történt meg.

A templom épületén 1936-ban műszaki elváltozásokat észleltek és így kívülről pillérek hozzáépítésével erősítették meg, újrafestésére először 1965-ben került sor. A templom udvarán 1982-ben állították fel a szőlőkből behozott Szt. Orbán harangot, melynek súlya 70 kg.

A templom bemutatásához tartozik, elengedhetetlen a papjai, valamint kántorai neveinek ismertetése.

Papjai: P. Keceli Mészáros Albert, P. Jenei Jenő, P. Kéri Xavér, P. Király Kelemen, P. Hornyák Domokos, P. Faddy Othmár, Gombosi István Grátusz, Somogyi Tibor, Kulácska József, Gyovai Jenő Gyárfás, Farkas Lajos, Budavári József, Gacsári Kiss Sándor, Urbán Gábor, Soós Dénes, jelenleg Nagy Nándor.

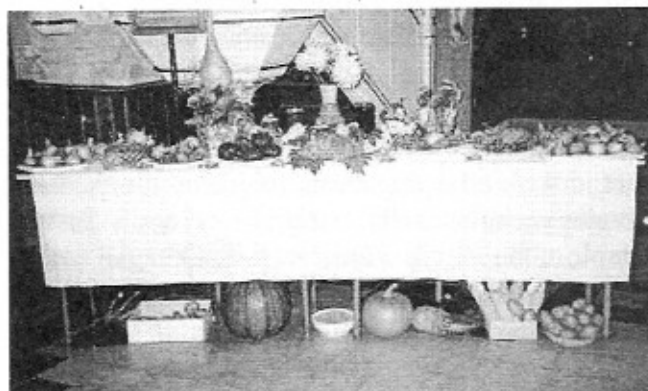
Kántorai: Korsós Andor, Busa Károly, Töröcsik István, Petrán András, Török Józsefné

(sz.: Szarvas Mónika), jelenleg Tóth Gy. János.

Felföldi Miklós

Terményáldás

Az őszi betakarításhoz közeledve a hívek által megtermelteket a szeptember 7-i termény áldási hálaadó szentmise keretében áldotta meg plébánosunk Nándor atya. Az oltár köré elhozottakból a mise után a hívek egymást ajándékozták meg, illetve többen adtak jótékonyági célra is.



Egri búcsú



A Fájdalmas Szűzanya szobra Egerben

2003. szeptember 20-án lelkes kis csapat 27 fővel zarándokútra indult Egerbe a Fájdalmas Szűzanya búcsújára autóbusszal. A csoport lelki vezetője plébánosunk Nándor atya, a busz vezetője Buzder L. Tibor volt. A búcsút minden év szeptember harmadik vasárnapján ünneplik. Ilyenkor a templom éjszakára is nyitva van, így a búcsúsok itt tarthatják imáikat és énekeiket, valamint a háromóránként kezdődő miséken még éjjel is részt tudnak venni. Szent misét lehetett kérni halottainkért és élő szeretteinkért egyaránt. Folyamatosan volt gyóntatás, Jézus keresztútja, Mária keresztútja. A kolostor épülete is éjjelnappal nyitva volt a zarándokok fogadására. Szombaton este és vasárnap délelőtt körmenet volt a város utcáin. Nagy örömeinkre szombaton este a búcsúsoknak térítésmentesen bab és bográcsgulyást szolgáltak fel vendéglátóink. Vasárnap 15 órakor, a Hét fájdalmas Rózsafüzér és a litánia elimádkozása után történt a zarándokok elbúcsúztatása, majd indultunk haza. Megjegyzendő még, hogy az egri Servita templomban lévő Fájdalmas Szűzanya szobra megtalálható a mi templomunkban is a bejáratától jobbra.

Felföldi Miklós

Közbenjárás a Fájdalmas Anya előtt.

Ahová tettél, ott szolgállak,
Ahol megsejtelek, ott kereslek.
Ahogyan tudlak, úgy követlek.
Ha megbotlom, nem csüggedek.
Ami van, azért magasztallak.
Ami nincs, azért nem zaklatlak.
Ami a munkám, megcsinálom,
A jó szót érte sose várom.
Ha nem sikerül, nem kesergek,
És másnap mindent újra kezdek.
Fájdalmas Anya, Szent Fiaddal
Állj mellettem! Amen.



A cserkész táborosok egy csoportja

Teréz anya boldoggá avatása

Apácák ezrei, - köztük 440-en, a Teréz anya által alapított Szeretet Misszionáriusainak rendjéből - érkeztek Rómába, hogy jelen legyenek a II. János Pál pápa által celebrált október 19-i ünnepségen, amelyen Teréz anyát boldoggá avatták.

Teréz anya hat évvel ezelőtt halt meg, és máris boldoggá lett avatva. Ezért a pápa is mindent megtett, - aki Teréz anyát mindig is a pápai ügyek szószólójának tekintette - hiszen eltekintett az amúgy 50 éves várakozási időtől, és rögtön Teréz anya halála után elindította boldoggá avatásának folyamatát. A boldoggá avatás előfeltétele egy csoda véghezvitele. Teréz anyával kapcsolatban már igazoltak egy csodát, mely szerint egy kalkuttai asszony meggyógyult gyomorrákjából, mikor Teréz anya egyik medálját a gyomrára tette. Egész életében az elhagyatottak és a szegények gyámolítója volt, több százezer embert, vigasztalt betegségében, halálában, személye ma is a szeretetet szimbolizálja mindenki számára, - mikor meghalt, összes vagyona két rózsafüzér volt.

A LAPSZERKESZTÉS NEHÉZSÉGEIRŐL...

A MANRÉZA Lelkigyakorlatos és Konferenciaközpont a Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya, vagyis a jezsuita rend dobogókői intézménye adott otthont szeptemberben az egyházközségi lapok szerkesztői, munkatársai II. országos találkozójának. Meghívottként a HARANG-SZÓ képviselőjében Kovács Franciskával közösen vettünk részt a szakmai rendezvényen, ahol huszonhat egyházközségi kiadvány, mintegy negyvenöt „megszállott szerkesztője” találkozott egymással.



A találkozót meghatározó lelki gondozás mellett, a lapszerkesztés sikereit és nehézségeit egymás előtt egyaránt bemutató konzultációk és színvonalas értékvédő előadások is elhangzottak. Többek között betekintést nyerhettünk a püspöki kar sajtóirodájának munkájába, megismerhettük Veres András püspök úrnak az egyházközségi lapokról alkotott véleményét, és iránymutatását, illetve azonosulhattunk az egyik neves előadó, Juhász Judit megfogalmazásával:

„a kiadványainknak, a keresztény kommunikáció eszközének, az Isten üzenetét kell szolgálnia.”

Fekete Imre

Templomunk búcsúján augusztus 2-án járt nálunk és mutatott be szentmisét Bátor Botond Petőfiszállás - Szentkúti pálos szerzetes plébános, akinek gondolatait előző lapszámunkban ígérték szerint ajánljuk olvasóinknak.

Isten egyedül elég!

Számtalan elintéznivaló erdejében rohanunk valamerre. Adóbevallások, engedélyek, bankszámla, biztosítás, új munkahely vagy munkanélküliség, számlák rendezése, lejárt útlevél, hagyatéki tárgyalás, egyezkedés a rokonokkal, születésnap buli előkészületek, gyerekek nyaralása, új cipő vásárlása, az elszakadt „ötezerforintos” helyett. Aztán naponta szembetaláljuk magunkat a jogállamiság útvesztőivel. Hazugok igaza a jog alapján. Nyugodtan lehet valótlan állítani, bizonyíték úgyszincs, vagy ha van, ki tudja, mikor fejeződik be a bírósági tárgyalás. Milyen egyszerű lenne az élet: csak tíz törvényt kellene megtanulni, megtartani, vagy legalább a készséget megmutatni, hogy fontosnak tartjuk, és nyugodtabban lehetne élni. De ennek a tíz törvénynek a figyelembevétele ma már nem érdek, nem korszerű, helyette egyszerűbb millió törvény átláthatatlan útvesztőiben lavírozni, mert „a gonosz irtózik a tisztességestől” (Péld. 29, 27) és így jobban megbújhat, jogairól beszélhet, míg az igaz, folyton megszégyenül, mert képtelen az átláthatatlanban az igazság helyett jogaira hivatkozni. „Az istentelen ártó tervet sző az igaz ellen, csikorgatja ellene a fogát.” (Zsolt 37. 12) Sosem lesz vége? Azt hiszem nem ez a kérdés. Minden kor megszülte a maga hazugságait, az ember, ember marad, képes meggyalázni azt, ami szép, tiszta és attól függően, hogy mennyi hatalom van a kezében, mindezt törvényesítheti. Amit tudunk, tegyünk meg, de mégis a legfontosabb, a legdrágább, ami a hatalmas szupermarketekben való vásárlás, adott esetben modern eszközökkel és jó gyógyszerekkel ellátott orvosnál várás, légkondicionált irodákban történő ügyintézés közben is eszünkbe juthat, - mint ahogy eszébe jutott az égő mécses mellett kódexet másoló szerzetesnek, az ekéjével szántó jobbágnak vagy a gőzgép mellett dolgozó munkásnak az – amit Nagy Szent Teréz oly egyszerűen fogalmazott meg: „Semmitől se félj!

/ Semmi se ijesszen! / Elmúlik minden. Isten ugyanaz marad. / Mindent elér a csendes türelem. / Aki Isten, annak semmi sem hiányozhat. /

Isten egyedül – elég! /

*Sokunk fájdalmait megfogalmazza a
Nádudvari Imrénétől kapott csodálatos vers:*
Reviczki Gyula

Imakönyvem

Aranykötésű imakönyvet
Hagyott rám örökölt anyám,
Kis Jézus ingben, glóriában
Van a könyv első oldalán.
Sok év előtt egyik sarokba
Beírta jó anyám nevét,
Lehajtom a betűkre főmet,
Hogy földézzem szellemét.

Nekem úgy tetszik, hogy csak egyszer
Fehér ruhában láttam őt.
Tavaszi volt ép'; a kedves akác
Virágzott a ház előtt.
A lemenő nap fényugára
Reszketett ajkán zárt szemén.
Apám ott állt a ravatalnál
És velem együtt sírt szegény.

Hogy elmosódtak a betűk! Mily
Sárgák s kopottak e lapok.
Rég' volt, midőn ez imakönyvből
Még az anyám imádkozott.
Kék selyemszállal összekötve
Van itt hajambul egy kevés.
Aranyos fürtemhez akkor
Nem illett még a szenvedés.

Írott imádság töredéke
Mellett van az anyám haja,
Emitt egy szentnek vézna képe.
S egy régi, halvány Mária.
Elnézem... Épen így viselt meg
A sors azóta engemet.
Sokszor szeretnék sírni, hogyha
Nem szégyelném a könnyeket.

Az úr imádságát ütöm fel
(Kierőm a nehéz úton)
S vigasztalást vegyít a kínhoz
A te imád, óh Jézusom!
Imádság kell a szenvedőknek,
Akit a sors árván hagyott.
Úristen, én nem zúgolódom:
Legyen a te akaratod.

Föl nem panaszlom a világnak,
Csak szellemednek, jó anyám,
Milyen kopár volt ifjúságom,
S hogy mennyi bánat szállt reám.
Tűrtem, reméltem, megalázva
Idegenek közt éltem én;
De azt a régi imakönyvet
S emléked szentül őrizem.

Anyakönyvi hírek

Halottaink

Kása János
Vincze Dezső
Tóth Jánosné Ondó Mária
Rajhona Györgyné Lekrinszki Ágnes
Kiss Kása Józsefné Kovács Margit
Balázs András
Id. Burján Gergely
Kurucz Vendel
Forgács Imréné Medgyesi Julianna
Német Mihály
Pintér Erzsébet
Makai Ferencné Lucze Erzsébet
Mészáros György
Hevesi Mihály
Sebők István
Fejér Ferenc
Surányi Lajosné Mucsi Margit
Juhász Pálné Pintér Erzsébet
Kiss Istvánné Forgó Mária Ibolya
Fehér Imréné Nagy Erzsébet
Varga István
Bakai Sándor
Rác Pálné Lekrinczki Gizella
Tyukász István

Keresztelés

Tóth Attila
Petrovics Petra
Gyöngyösi Alexandra
Bene Vilmos
Romfa Zoltán István
Gyurász Olivér
Pigler Henrietta
Pigler Viktória
Bertus Sándor Zsombor
Pusztai Ágnes Katalin
Dányi Kitty
Karai Evelin Ágota
Gyurász Vivien
Mezei Nikolasz
Kádár Miklós

Házasságkötés

Kozák Tamás és Bertus Mónika

IMA AZ ISKOLÁSOKÉRT

Adj Uram jó szülőket, akik gyermekeik javát keresik. Életük célját Tebenned lássák és mutassák meg, védjék meg gyermekeiket példájuk és nevelésük által az önzéstől, drogtól és egyéb szenvedélyektől. Következtesen vezessék el gyermekeiket a hitre. Kérünk Urunk, légy a családokkal imádságaikban és munkájukban, hogy lendületüket, hűségüket és örömeiket egymáshoz megőrizték, így követve Téged halálukig. Ámen

*Mindenszentek az elmúlás ünnepe,
Polc Elaine a haldoklók pszichológusa, Gyászbán
lenni című könyvében a következőket írja: „Az
imát először egy 94 éves apácától hallottam, majd
imakönyvét is megkaptam. Azt állította, hogy ha
ezt imádkoztatta az első világháború alatt a
haldoklókkal, akkor azok könnyen tudtak
meghalni.”*

Uram, Jézus Krisztus, minden jóság és
irgalmasság Atyja! Alázatos lélekkel mélyen
megtörődött és teljesen megszegyenült szívvel
jelenek meg szent színed előtt, és kegyelmedbe
ajánlom végső órámat s mindazt, ami a síron túl
reám várakozik. Midőn majd megmerevült és
mozdulatlan lábaim arra figyelmeztetnek, hogy
földi pályafutásom végéhez értem:
akkor ó irgalmas Jézus, könyörülj rajtam!
Midőn majd elhomályosult és a közelgő halál
borzalmától megtört szemeim reád vetik bágyadt,
haldokló tekintetüket:
akkor ó irgalmas Jézus könyörülj rajtam!
Midőn majd reszkető és hűlő ajkaim utoljára ejtik
ki imádandó szent nevedet: akkor ó irgalmas
Jézus könyörülj rajtam!
Midőn majd sápadt és beesett arcom a
körülállókban szánalmat és borzalmat kelt és a
halál verejtékétől átnedvesedett fürtjeim fejemhez
tapadva, közelgő végemet hirdetik: akkor ó
irgalmas Jézus könyörülj rajtam!
Midőn majd füleim már-már örökre bezárulnak
az emberi szavak előtt.
akkor ó irgalmas Jézus, könyörülj rajtam!
Midőn majd egymás után veszttem el minden
érzésem használatát, s az egész világ számomra

lenni megszűnik, midőn majd a haldoklás utolsó
vonaglásában vergődöm és a halál szorongatásai
között nehezen, lélegzem:
akkor ó irgalmas Jézus, könyörülj rajtam!
Midőn majd lelkem, ajkam végső sóhajával
örökre elszáll e világból s jéghideg testemet,
sápadtan és élettelenül hagyja hátra:
akkor ó irgalmas Jézus könyörülj rajtam!

**Megjelent Várkonyi István
80-ik születésnapjára
Szívvel írott vallomások című kötete**
Szeretettel ajánljuk figyelmükbe a következő
versét, amit nagy örömünkre újságunknak
ajánlott.

Rózsafüzér

2002-2003 a rózsafüzér éve

Olyan, akár egy szent bilincs,
Csodálkozva nézem:
Ima közben épp úgy feszül,
Mint bilincs a kézen.

Nagyanyám is így viselte
Kezén az olvasót.
Bilincsbe vert kézzel ő is
Az Isten rabja volt.

Rózsafüzért viselt mindig,
S hogy elment egy napon:
Rózsafüzér feszült kezén
A gyászravatalon.

Rózsafüzérrel anyám is
Szentkép elé hajolt:
Bilincsbe vert kézzel ő is
Az Isten rabja volt.

Engemet is így tanított:
Rózsafüzért adott:
Legyünk egész családdunkkal
Buzgó Isten rabok!

Nagyanyám már tudja, hogy kik
Az igaz szabadok, -
Azért szabad ő a mennyben,
Mert Isten rabja volt!

Kedves Hívek!

Továbbra is kérem, hogy az egyházfenntartási hozzájárulásuk befizetését lehetőségeik szerint személyesen vagy megbízottjuk útján a **Plébánia Hivatalban, munkanapokon délelőtt 8 és 12 óra között, illetve a szentmisék után tegyék meg.**

Nagy Nándor plébános

Ferences mise

Márk atya minden hónap első vasárnapját követő szerda délután 13 órakor tart istentiszteletet a kolostor épületben.

Hallottak napi miserend

Csongrádon november 2-án vasárnap: 08. 00 és 10. 30, este: 17. 00 gyászszerztartás az elhunytjainkért
Bokros 11. 30 utána sírszentelés a temetőben

Egy éves a HARANG-SZÓ

Tavaly októberben egy délután, Nándor atya sarkig tárta a hittanterem ajtaját, ahol az ÉFOÉSZ klub is működik, és azt mondta Franciska, készítsünk az egyházközségnek újságot. Hát így indultunk. Másnap már Bagi Józsi bácsival ültünk a konyha asztalomnál és terveztük a lapot. Ma már, hála Istennek, a Kedves Olvasóktól is, egyre több írást, verset kapunk. Fekete Imre szerkesztőtársammal azon munkálkodunk, hogy egyre tartalmasabb, informatívabb lapot adjunk az olvasók kezébe, de ez a szándékunk, az Önök segítsége nélkül nem valósulhatna meg, ezért továbbra is szeretettel várjuk cikkeiket, észrevételeiket, újságunkkal kapcsolatban.

Nagyon sajnáljuk, hogy Bokrosról kevés az információnk, szeretnénk, ha lenne egy állandó tudósítónk, aki minden számunkba írna a helyi egyházi eseményekről.

Kedves Bokrosi Hívek! Küldjenek nekünk cikkeket!

A HARANG-SZÓ-t szabadidőnkben, otthon szerkesztjük, ezért szeretnénk köszönetet mondani a családjainknak is, akik segítenek, és elviselnek bennünket az újság nyomdába kerülése előtti „őrült” napokban.

Képviselőtestületi választás

Lapunk megjelenésével egy időben zárult le a novemberben választandó új egyháztanács tagjaira történő jelölés határideje.

A hívekhez eljuttatott írásos anyag /jelenlegi tagok névjegyzéke, ki jelölhető a tisztségre, jelölő lap/ alapján reméljük az új testület határidőre történő megválasztásának nem lesz akadálya. A feladat ellátására jól felkészült jelölteket ajánlottak a kedves hívek, akik tovább viszik majd az egyházközségi ügyek intézését.

Mindenszenteki Útravaló

Istenem!

Őrizd meg mindentől, ami az öregeket kiállhatatlanná teszi.

Add meg a hallgatás örömét, s a belátást, hogy nem mindig van igazam. Tégy pecsétet ajkamra, ha egyre növekvő fájdalomról, törődöttségemről beszélnék. Add, hogy higgadt és békességes legyek, ne furcsa ideges, túl pedáns, és add, hogy belenyugodjak lassú testi és lelki fogyatkozásaimba.

Add, hogy ne öröködjem jogaimon, hiszen tudom, hogy mindez semmiség a végtelen árnyékában.

Add, hogy alázatosan és örömmel helyezzem kezedbe életemet és halálomat!

Nemrég egy szegvári temetésen hallottam Vági László apát úrtól,

Áprily Lajos

Imádság című versét:

„Adj, Istenem, bölcsességet,
 vágyaimnak csendességet,
 illedelmes öregséget
 s könnyű véget, könnyű véget.”

HARANG-SZÓ a Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom lapja Megjelenik negyedévente.

Szerkesztők: Kovács Franciska, Fekete Imre

Felelős kiadó: Nagy Nándor plébános

Cím: 6640 Csongrád Piroksa János tér 4

Tel: 63 483 063 E-mail: k.franciska@vnet.hu

Nyomda: KVIRTEK BT – Tel./Fax: 63/316-251